

Č. 2725.

Výčepní licence (Slovensko) — Administrativní řízení: I. * Podání žádosti za udělení výčepní licence ve smyslu uher. zák. čl. XXV z r. 1899 není vázáno žádnou lhůtou. Nelze proto odepřít licenci z důvodu, že žádost byla podána »opožděně«. — II. Význam důvodů, které v intimátu o rozhodnutí nadřízeného úřadu připojila stolice nižší.

(Nález ze dne 4. října 1923 č. 16246.)

Prejudikatura: Boh. 1846 adm.

Věc: Rosa Š. v R. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o licenci na neomezený výčep lihových nápojů.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost . . .

Důvody: — — — —

V intimátu výroku nař. rozhodnutí, jímž byla st-lce odepřena licence výčepnická, se uvádí jako důvod zamítavého rozhodnutí, že licence byly pro obec R. již ustáleny, vydány osobám potřebnějším a že nynější počet obyvatelstva vydání další licence nedovoluje.

Ale v nař. rozhodnutí tyto důvody obsaženy nejsou. Žal. úřad na těchto důvodech své rozhodnutí nezaložil, nýbrž připojila je svémocně prvá stolice, když rozhodnutí žal. úřadu straně intimovala. Když tyto důvody nepocházejí od žal. úřadu, nemají pro rozhodování o stížnosti vůbec významu a není třeba zabývat se námitkami stížnosti, pokud směřují proti těmto »důvodům«.

Žal. úřad odepřel st-lce licenci výčepnickou, poněvadž podala žádost za udělení licence opožděně. Tento důvod však nemá opory v zákoně.

Výnosem min. pro Slov. z 11. srpna 1919 č. 6810 pres. (č. 131 Úr. N.), opírajícím se o ustanovení §§ 11 a 14 zákona z 10. prosince 1918 č. 64 Sb., byla všechna udělená práva výroby, výčepu a prodeje všech druhů lihových nápojů podrobena revisi a odvolána.

Ministr pro Slovensko ovšem stanovil určitý den, do kdy dlužno žádosti za znovuudělení licencí podati.

Toto opatření však neznamena nic jiného, než upozornění dosavadních držitelů licencí a jiných kompetentů, že k žádostem, které nebudou do stanovené doby podány, nebude při udělování nových oprávnění v rámci revise licencí, prováděné na základě zmíněného nařízení č. 131 z r. 1919, přihlíženo. Tímto opatřením byli tedy kompetenti o licence upozorněni, že si mohou zabezpečiti, aby jejich žádosti při udělování nových oprávnění v rámci revise přišly v úvahu, jen tehdy, když žádosti podají ve stanovené lhůtě. Osoby pak, které žádosti v této lhůtě nepodaly, vydaly se nebezpečí, že pro tuto akci nebude k jejich žádostem přihlíženo.

Nebyla-li však žádost v této lhůtě podána, není proto nepřipustná, neboť podání žádostí za výčepní licence dle čl. XXV z r. 1899 není žádnou lhůtou vázáno a v platných předpisech o udílení licencí není stanovena prekluse pro žádosti, které nebyly do určité doby podány.

Z toho plyne, že nelze odepřít licenci, protože byla podána »opožďeně«.

Bylo tedy výrok nař. rozhodnutí, pokud jde o licenci výčepní, zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 2726.

Mimořádná opatření: O výměně starých rak. korun na Vitorazsku.

(Nález ze dne 4. října 1923 č. 16557.)

V ě c: Florián F. v Nové Vsi (adv. Dr. Arn. Steiner z Prahy) proti zemskému finančnímu ředitelství v Praze o výměnu rakouských korun.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-1 předložil k dodatečné, vniterním výnosem min. fin. po předchozím soupisu povolené a ke konci roku 1920 provedené výměně ve smyslu nař. z 27. července 1920 č. 453 Sb. částku 16500 K rak., které patřily dle jeho údajů jeho třem nevlastním dětem a to každému po 5500 K rak. Peníze ty byly mu vyměněny dle poměru stanoveného zmíněným nařízením, t. j. za 100 K rak. 27 Kč, takže obdržel 4455 Kč.

V květnu 1922 podal žádost za doplatek k vyměněným penězům ve smyslu nař. ze 17. listopadu 1921 č. 15 Sb. z r. 1922 a uváděl v žádosti toto: Před sňatkem s matkou zmíněných dětí musil složit pro každé dítě podíl 4.000 K, které uložil v roce 1912 u spořitelního a záložního spolku v E. v Dol. Rakousích. Peníze ty vzrostly s úroky na 5500 K (pro každé dítě). Před zabráním vitorazského území peníze vyzvedl a přiznal je »při přiznání« (recte při soupisu k účelu výměny).

Dle potvrzení jmenovaného spořitelního spolku, připojených k žádosti, byly ony částky vybrány dne 1. září 1920.

Berní správa nevyhověla žádosti o doplatek z toho důvodu, že, jak k žádosti připojená osvědčení spořitelního spolku dotvrzují, byly částky ty vybrány až 1. září 1920, tudíž v rozhodný den 1. srpna 1920 na Vitorazsku vůbec neobíhaly, a vyslovila dále, že tím není splněna také podmínka § 1 nař. z 27. července 1920 č. 453 Sb. pro původní výměnu přihlášeného peníze 16.500 K rak v poměru 100 : 27. Proto uložila žadateli, aby do 8 dnů složil do pokladny berního úřadu v Třeboni neprávem při výměně v prosinci 1920 obdržенý peníz 4455 Kč, načež mu bude poukázáno k vrácení přijatých 16.500 K rak.

Rekurs proti tomuto výměru byl nař. rozhodnutím zamítnut z důvodů první instance.

Stížnost do tohoto rozhodnutí neshledal nss důvodnou.

1. Pokud jde o žádost za doplatek, uvážil soud toto:

Dle § 1 nař. ze 17. listopadu 1921 č. 15 Sb. z r. 1922 povolují se osobám fysickým, kterým byly podle nařízení z 27. července 1920 č. 453 Sb. (původní nařízení) za koruny čsl. vyměněny nebo k výměně sepsány hotovosti v korunách rak., nebo právním nástupcům jejich,